

Sıra No 205 e ilâve

Polisin vazife ve salâhiyetleri hakkında 1/278 numaralı kanun lâyihası ve Adliye encümeni mazbatası

Adliye encümeni mizbatası

T. B. M. M.
Adliye encümeni
Karar No. 60
Esas No. 1/278

2 - VII - 1934

Yüksek Reisliğe

Polisin vazife ve salâhiyeti hakkında tanzim edilip Dahiliye encümenince tetkik ve bazı değişikliklerle kabul edilen ve Umumî heyetin ruznamesine alınan kanun lâyihası sepkeden talep üzerine Adliye encümenine havale buyurulmakla Dahiliye vekili ve Emniyet işleri umum müdürü Beyler hazır oldukları halde tetkik ve müzakere olundu.

Şehirlerde asayiş ve amme nizamı ile umumî ahlâk ve adabın muhafazasına ve yurtdaşların kanunlarla tanınmış olan her türlü hak ve hürriyetlerini taarruzdan korumağa anemur olan polisin vazife ve salâhiyetinin yeni kanunî mevzuatımızla tecanüs temin edecek bir surette tesbiti lüzumu müsellemler bir hakikattir. Eski ve yeni bir takım kanunlarda yazılı ve polise verilmiş müteferrik vazife ve salâhiyetlerin ifa ve istimali sırasında bazı ihtilâtlar husule geldiği ve bundan vazifesini görmüş sayan polisler hakkında kanunî takipler yapıldığı ve bu sebeple polisten beklenen işlerin yapılmasında cesaretlerinin kırıldığı ve netice itibarile de ammenin huzur ve istirahatının istikmalini istihdaf eden maksat ve gayelerin zâfa uğradığı bir çok tecrübelerle anlaşılmış bulunmaktadır.

Bu vaziyetler karşısında polisin vazife ve salâhiyetinin tayin ve iraei hakkında bir kanun tanzimine olan ihtiyacı encümenimiz de takdir etmiş ve Hükûmetin eshabı mucibe lâyihasile Dahiliye encümeninin mazbatasındaki mütaleaları tasvip ederek bu lâyihayı esas itibarile kabul etmiştir.

Encümenimiz yirmi yedi madde olarak tesbit ettiği bu lâyihayı aşağıda yazılı sebeplere göre

bazı maddelerde değişiklikler yaptığı gibi lüzumlu gördüğü bazı hükümleri ifade eden yeni maddeler koymuş ve bazı maddeleri de tayyetmiştir.

Lâyihanın birinci maddesi polisin vazife ve salâhiyeti noktasından tarifini ifade etmektedir. Bu maddede encümen, Dahiliye vekili Beyin müsip gördüğü teklifini kabul ile maddenin birinci fıkrasında vazifesini sayan hükümden sonra ikinci fıkrayı da polisin icabı halinde yardım isteyenlerle yardıma muhtaç olanlar hakkında da muavenette bulunmanın vazife arasında gösterilmesini lüzumlu görerek maddeyi ona göre yeniden yazmıştır.

Bu lâyihada polisin en mühim vazifesi, intizam ve inzibatı temin ile beraber kanun, nizamname ve Hükûmet emirlerine uygun olmayan hareketlerin işlenmesine mâni olmak bulunduğuna göre umumî ve hususî hükümler mucibince ve ceza tehdidi altında icrası emir ve nehyedilmiş olan suçların meydana gelmemesi ve böyle bir hale hiç kimsenin cüret edememesini temin etmek polisten beklenen faydaların en üstünü olduğu muhakkaktır.

Polisin bahsedilen hususlarda göstereceği basiret ve itinalara ve kanunların hükümlerine rağmen suç sayılacak her hangi bir fiil ika edilmiş olursa bu hal karşısındaki vazifesi de adli makamın emirleri ve adli kanunların verdiği salâhiyetler dairesinde vazife görmeleri de lâzımden olmakla idarî ve adli namlarla ayrılabilcek olan bu vazifeler ikinci maddede A ve B bentlerinde tasrih kılınmıştır.

İkinci maddeye ilâve olunan bir fıkra ile po-

lisin salâhiyetli âmirler tarafından verilecek emri derhal infaz etmeleri vazifelerinin ehemmiyet ve müstaceliyeti noktasından mültezem bulunduğundan memurun kanununun 40 nci maddesinde mevcut ve âmirin vereceği emre müteallik umumî hükümlerin polis vazifelerinde cari olmayacağı kaydolunmuştur. Şu kadar ki polis âmirlerinin vereceği bir emrin sarîh ve fahiş bir surette kanunsuzluğu anlaşılabilir hususlardan olmaması pek tabîi olup maddeye ilâve edilen fıkra ile bu kabîl açık surette takdiri mümkün olan kanunsuzluklardan dolayı mahza âmirden emir verilmiş diye teveccüh edebilecek kanunî mesuliyetlerden polisin mutlak surette beri olacağı kastedilmemiştir.

Hükûmetin teklif ettiği esaslar dairesinde Dahiliye encümeninin tesbit ettiği üçüncü maddeyi encümenimiz tayyetmiştir. Zira bir suç işlenmeden evvel polisin yapacağı vazife idarî olup bunun da (Siyasî) ve (İdarî) diye ikiye ayrılması nizamname ile tanzif edilebilecek hususlardan olduğu mülâhazasile böyle bir taksimi gösteren maddeye lüzum görülmemiştir.

Belediye zabıtasının, polislere gördürülmesi bazı yerlerde tatbik edilmekte olmasına göre buna dair Hükûmete salâhiyet veren bir hükmün lâyiha'nın 3 üncü maddesine yazılı olduğu gibi konmasına encümen de taraftar olmuştur.

Polisin vazifesi kanunla tayin edildiğine göre bunun haricinde hiç bir işte kullanılmaması meslekin haysiyeti ve nüfuzu emrinde çok yerinde bir hüküm olduğuna kail olan encümen Dahiliye vekili Beyin buna dair olan teklifini kabul ederek lâyiha'nın 4 üncü maddesi olarak yazmıştır.

Beşinci madde parmak izleri ve fotoğrafileri alınacak kimseleri beş bentte sayıp göstermektedir. Hüviyeti tesbite ve mükerrirleri tayine faydası olan bu salâhiyet, asayiş ve intizam noktasından çok lüzumlu olduğu izahtan müstağnidir.

Lâyiha'nın 6 nci maddesi filimlerin gösterilmesi ve çekilmesi ve bunlarla sanaryoların tetkik ve muayenesinin Maarif vekâletinin de tetkik hakkı bulunduğundan alâkalı makamlarla birlikte bu işin görüleceğinden bâhis bulunmaktadır.

Birinci madde izinle açılacak yerleri saymakta olup izin salâhiyetinin en büyük mülkiye âmirine verilmiş olduğu ve izinsiz açılan

yerlerin polis tarafından kapatılacağı tasrih kılınmaktadır. Umumî ahlâk ve emniyete taallûku olan maddede yazılı umuma mahsus istirahat ve eğlence yerlerinin polis tahkiki-na ve netice itibarile izne bağlı olmasındaki menfaat musip bir mülâhazaya istinat etmektedir.

Lâyiha'nın 8 inci maddesinde beş bentte sayılı olan ve her biri ahlâk, sıhhat ve emniyet ve asayişe zarar verebilecek olan yerlerin polis tarafından en büyük mülkiye âmirinden verilecek emirle kapatılması gösterilmektedir.

Kapatmaya sebep olan hal, kanunî bir suç olduğu takdirde keyfiyetin Adliye'ye bildirilmesi ve mahkemeden hüküm çıkmaya kadar bu yerlerin kapalı kalacağı ve sebep henüz suç mahiyetinde değilse kapatma müddetinin en çok üç ay devam edeceği maddede tasrih olunmuştur.

9 uncu maddede altı bentte polis tarafından alınabilecek her türlü silâh, alet ve ecza ve sair mevat ile umumî terbiyeye uymayan şarkı ve hitabeleri muhtevi gramofon plâklarının ve izinsiz gösterilen veya tutulan filimler tadat olunmaktadır. Bunların da suç mevzuu olanlarının Adliye'ye verilmesi ve olmayanların alman şeyin mahiyetine göre imha veya istimal edilmek üzere ait olduğu makamlara verileceği maddede tasrih edilmiştir.

Encümenince lâyihaya konan 10 uncu maddede taşınması yasak olan kama, hançer ve saldırmanın yapılması ve satılması da yasak olduğu gösterilmiş ve ancak eski eserlerden olup antika sayılarak muhafaza edilen ve üstte taşınmayan bu kabîl alâtların satışının konulan memnuiyet hükmünden istisna edildiği maddede yazılan fıkra ile tesbit edilmiştir.

Lâyiha'nın 11 inci maddesinde yazılı olan ve polis tarafından menî tasrih kılınmış olan hareketler esasen suç teşkil etmekle beraber devamına mahal bırakmamak noktasından polise hem idarî noktadan ve hem de faillerin adliye'ye verilmesi itibarile adli cihetten vazife tayin eden bir hükümdür.

İçki kullanılan yerlerde kadın çalıştırılabilmesi en büyük mülkiye âmirinin iznine bağlı olmasından bahseden 12 inci maddede encümenince çalıştırılmalarına izin verilenlerin yaşlarının 21 den aşağı olmaması istihdaf edilen maksadı temin noktasından lüzumlu görülerek kaydedil-

diği gibi maddenin son fıkrasında (18) yaşımdan aşağı küçüklerin maddede yazılı yerlere yanlarında veli vasileri olsa bile polisçe girmeleri men edilmesi hakkında bir hüküm ilâve edilmiştir. Şu kadar var ki bu memnuiyetin tatbikında içki ile beraber içkiden gayri meşrubat bulunan bar; kafeşantan ve meyhanelerden mada yerlere girilmesinin menı muvafık olamaz.

13 üncü madde serhoşların yakalanmasına salâhiyet vermekte ve 14 üncü maddede de ummun istirahatini bozacak surette gürültü yapmanın yasak olduğuna dair bulunan maddeler Dahiliye encümeninin tasvibi veçhile aynen kabul edilmiştir.

Dahiliye encümeninin tertip ettiği 15 inci madde hükmü metinde yazılı olan maddelerde polis tarafından adliyeğe bildirilecek hususlar tasrih edilmiş olduğundan fazla görülerek tayyedilmiştir.

Lâyihanın 15 inci maddesi polisçe yapılan tahkikatta ifadeleri alınması lâzımgelenleri çağırarak ve lüzumlu şeyleri sormak salâhiyetini göstermekte olup encümenimizce bu hüküm 15 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Polisin silâh kullanmaya salâhiyetli olduğu haller 16 ncı maddenin 9 bentte tafsilli olarak yazılmıştır. Her bentte silâh kullanmak için bundan başka çare kalmadığı kaydı tasrih edilmiştir. Bu maddenin müzakeresi sırasında eski kanunda mevcut olup silâh kullanırken öldürmekten çekinilmesi hakkındaki kaydın maddeye konulması beyan olunmuşsa da bu cihetin daha izahlı olarak yapılacak nizamnameye derci muvafık olacağı mütaleasile mezkûr kaydın ilâvesine mahal görülememiştir.

17 ncı maddede polisin kanuna müstenit emirlerine itaatsizlik ve ittihaz ettiği tedbirlere riayetsizlik edenlerle vazife esnasında polise mukavemette bulunan veya vazifeden alıkoyan ve bu maksatlarla zor kullananların tutularak karakola götürülmeleri hakkındaki hükümler Dahiliye encümeninin tertip ettiği 18 inci maddedeki esaslar dairesinde kabul olunmuş ve yalnız maddede (C) bendi ile konulan hükmün maddeye göre konmasına lüzum görülmediğinden tayyedilmiştir.

18 inci madde, fevkalâde hallerde büyük tehlikelerin önünü alacak bir tedbiri tazammun etmek itibarile bu maksada göre izahlı olarak yazılmıştır.

Sokak ve umumî yerlerde intizamı temin ve sey-

rüsefer talimatnamesine göre her türlü selâmeti bozacak hallere meydan vermemek üzere nakil vasıtalarının haiz olmaları lâzımgelen şartlara uygun olmadığı takdirde işlemekten ve işletmekten men için polise salâhiyet veren 19 uncu madde encümenimizce tertip ve lâyihaya konmuştur.

Polisin evlere girebilmesi hallerini gösteren 20 inci madde tamamen amme menfaatini korumak maksadına müstenittir.

Umumî ve hususî kanunlarda polise vazife veren bir çok hükümler olduğundan bu kanunda yazılı vazife ve salâhiyetlerden başka bahsedilen kanunlar hükümlerinin devam edeceği tatbikatta tereddüde mahal vermemek üzere bu lâyihanın 21 inci maddesinde Dahiliye encümeninin tasvibi veçhile aynen kabul edilmiştir.

Bir de gümrük ve inhisarlar mevaddı gibi ayrıca zabıta teşkilâtı bulunan işlerde bu teşkilâta mensup memurların bulunmadığı yerlerde polisin inzibatı muamele yapabilecekleri 22 ncı maddede yazılmıştır. Encümenin bu maddeyi lâyihaya koymaktaki maksadı hususî teşkilâtı bulunduğu ileri sürülerek misal olarak gösterilen işlerde kaçakçılık gibi hale meydan vermemek ve buna tesadüf edilirse kaçakçılarla kaçak mevaddı elde etmek esbabına tevessül etmelerini temindir.

Polis teşkilâtı olmayan yerlerde bu kanundaki salâhiyetlerin vilâyet ve kazalarda bulunan ve zabıta işleriyle mükellef bulunan jandarma kumandanları tarafından ifa ve istimal edilmesi yolunda lâyihaya bir madde konmutur.

Dahiliye vekillığının polis üzerindeki yüksek murakabe hakkı ve teşkilâtın bu vekâlete bağlı bulunması itibarile bu kanunda yazılı olan ve en büyük mülkiye âmirlerinin salâhiyetli bulundukları hususları Dahiliye vekilinin de kullanabilmesi tabîî ve lüzumlu bulunmakla bu maksadı ifade eden bir madde lâyihaya konmuştur.

Lâyihanın 25 inci maddesinde bu kanunun tatbik suretini gösterir bir nizamname yapılması yazılmış olup bu nizamnamenin ehemmiyeti izahtan müstağni olduğundan kanunda yazılı esasların kolaylıkla tatbiki ve beklenen faidelerin bu nizamname ile temin edileceği şüphesizdir.

Sebepleri tafsilâtile izah edilen değişiklikler ve ilâvelerle hazırlanmış olan bu lâyihanın tercihan ve müstacelen müzakere ve kabulünün

Umumî heyetin tasvibine arzına encümence ittifakla karar verilmiştir .

Yüksek Reisliğe takdim olunur.

Ad. E. Reisi	M. M.	Kâ.
Çorum	Kocaeli	Trabzon
Münir	Salâhattin	Raif

Aza	Aza	Aza	Aza
Erzincan	Edirne	Kocaeli	Konya
Abdülhak	Hasan Hayri	Ragıp	Ş. Sırrı
Aza	Aza	Aza	
Çanakkale	Tokat	Antalya	
Osman Niyazi	Nâzım	Haydar	

ADLİYE ENCÜMENİNİN TADİLİ

Polis vazife ve salâhiyet kanunu lâyihası

MADDE 1 — Polis asayiş, amme, şahıs, tasarruf emniyetini ve mesken masuniyetini korur. Halkın ırz, can ve malini muhafaza ve ammenin istirahatini temin eder.

Yardım isteyenlerle yardıma mühtağ olan çocuk, alil ve âcizlere muavenet eder. Kanun ve nizamnamelerinin kendisine verdiği vazifeleri yapar.

MADDE 2 — Polisin umumî emniyete müteallik inzibatî vazifeleri iki kısımdır:

A) Kanunlara ve nizamnamelere ve Hükümet emirlerine ve amme nizamına uygun olmayan hareketlerin işlenmesinden evvel bu kanun hükümleri dairesinde önünü almak,

B) İşlenmiş olan bir suç hakkında ceza mahkemeleri usulü kanunu ile diğer kanunlarda yazılı vazifeleri yapmak, polisin göreceği vazifelerde salâhiyetli âmirden verilecek emirlerle memurun kanununun 40 mıcı maddesi hükmü cari değildir.

MADDE 3 — Belediye zabıtası işleri Hükümetçe lüzum görülen yerlerde polise gördürülür.

MADDE 4 — Polis hiç bir suretle vazifesinden başka bir işte kullanılamaz .

MADDE 5 — Polis aşağıda gösterilen kimselerin parmak izlerini ve fotoğraflarını almaya salâhiyetlidir:

A) Polis veya jandarma tarafından Cümhuriyet müddeiumumiliğine tahkikat evrakile birlikte veya doğrudan doğruya gönderilip mezkûr makamca yapılan tahkikat neticesinde Türk ceza kanununa göre ağır hapis cezasını istilzam eden suçlarla ammenin itimadı aleyhine işlenmiş suçların maznun ve mahkûmlarının,

B) Yabancı memleketlerden Türkiye'ye ka-

çanların memleket içinde bir yerden başka bir yere naklolunanların memleket dışına çıkarılanların,

C) Hüviyetlerini ispat edemeyenlerin,

D) Fuhuşla veya fuhuş yüzünden bulaşan hastalıklarla mücadele nizamname, ve talimatnameleri hükümlerine göre kendilerine (Umumî ev sahibi), (Birleşme yeri sahibi), ve (Umumî kadın) adı verilenlerin ve itiyat sebeble veya menfaat kasdile kendilerini başkalarının zevkine terkedenlerin, fuhşa vasıtalığı itiyat edenlerin, beyaz kadın ticareti ile meşgul olanların ve umumî kadın patronlarının,

E) Cümhuriyet müddeiumumilikleri ve adli ve askerî mahkemelerce bir meselenin tetkik ve tahkiki için parmak izlerinin, fotoğraflarının alınmasına lüzum gösterilen kimselerin.

MADDE 6 — Hariçten gelen filimlerin gösterilmesi ve dahilde yapılacak filimlerin çekilmesi polisin iznine bağlıdır. Polis filimlerin ve senaryoların tetkik ve muayene işini alâkalı makamlarla birlikte ve nizamnamesine göre yapar.

MADDE 7 — Otel, gazino, kahve, bar, tiyatro, sinema, hamam ve plâj gibi umuma mahsus istirahat ve eğlence yerlerinin açılması önce polisin tahkiki üzerine o yerin en büyük mülkiye âmirinin vereceği izne bağlıdır.

İzin alınmadan açılan bu gibi yerler polis tarafından kapatılır.

MADDE 8 — Aşağıda yazılır:

A) Kumar oynanan umumî veya umuma açık yerleri,

B) Uyuşturucu maddeler kullanılan yerleri,

C) Mevcut hükümlere aykırı hareketleri görülen umumî evler, birleşme yerleri ve tek başına fuhuş yapanların evlerini,

D) Ahlâka ve umumî terbiyeye uygun olmayan veya Devletin emniyet ve siyasetine mazaratı dokunacak oyun oynatılan veya temail verilen yerleri;

E) İzinsiz açılan içki yerlerini.

Polis, katî deliller elde ettiği takdirde o yerin en büyük mülkiye âmirinin emrile kapatabilir.

Kapatmayı mucip sebepler suç teşkil ettiği takdirde tahkikat evrakı derhal Adliyeye verilir. Mahkemeden aksine bir karar verilinceye kadar bu kapatma devam eder.

Kapatmayı icap ettirecek sebep mahkemeye verilecek hallerden değilse, kapatma en çok üç ay devam edebilir.

4 MADDE 9 — Polis:

A) Askere, zabıtlere ve zabıta memurlarına mahsus silâhları, harp tüfeklerini ve namlusu 15 santimetreden uzun olan tabancaları;

B) İzinsiz taşman her model, çap ve büyüklükte silâh ve tabancalarla, dinemit, bomba ve bunlara benzer yakıcı, öldürücü maddeleri ve zehirli gazlarla bunlara ait alet ve malzemeyi ve barut ve sair ateş alıcı eczayı ve yasak olan silâhlara ait fişekleri,

C) Üstünde bulundurduğu saldırma kama, bıçak ve sustalı çakıları, amerikan yumruklarını, usturpa, matrakları, şişli bastonları ve buna benzer yaralayıcı âletleri,

D) Ammenin emniyeti için tehlikeli bir vâkıa olarak kullanılması muhtemel her türlü eşyayı,

E) Serseri ve sabıkalılarda bulunan ve suç işlemeye yarayan her türlü vasıtaları (Zabıta şüphe üzerine bu kabîl eşhasın üzerini arayabilir);

F) Ahlâk ve umumî terbiyeye uygun olmayan şarkı veya sözleri yahut amme emniyetini bozucu hitabeleri muhtevi bulunan gramofon plâklarını ve izinsiz gösterilen veya elde edilen filmleri ve bu kabîl sair basma yazı ve resimleri; alır. Bunlardan suç mevzuu olanları evrakile Adliyeye ve diğerlerini ait olduğu makamlara verir.

MADDE 10 — Taşınması memnu olan kama, hançer ve saldırmanın yapılması ve satılması da yasaktır.

Eski eserlerden olupta kıymetli olanların satışı bu hükümden müstesnadır.

MADDE 11 — Ağır ve hayaya ve içtimai nizam ve ahlâka uygun olmayan harekette bulunanlarla bu yolda söz ve tükü söyleyen ve çalgı çalanları, kadın ve genç erkeklerle söz atmaları, sarkıntılık edenleri ve genç kimseleri her türlü ahlâksızlığa teşvik eyleyenleri polis meneder. Suçlular hakkında tanzim olunacak evrak yirmi dört saat içinde Adliyeye verilir.

MADDE 12 — Kız ve kadınların gazino, bar, kafesantan ve bunlara benzer içki kullanılan yerlerle banyo, hamam ve plâjlarda çalışabilmeleri o yerin en büyük mülkiye âmirinin iznine bağlıdır.

Yirmi bir yaşından küçük yaştaki kadın ve erkekler hiç bir suretle bu yerlerde çalıştırılmazlar.

Bar, kafesantan ve meyhanelere yanlarında veli ve vasileri olsa bile 18 yaşından aşağı küçüklerin girmesini polis meneder.

MADDE 13 — Polis halkın rahatını bozacak ve rezalet sayılacak surette sarhoş olanlarla sarhoşluk halinde başkalarına tecavüz edenleri ve mutlak surette ammenin istirahatini bozanları yakalar ve haklarında tanzim edeceği evrakile yirmi dört saat içinde Adliyeye verir.

MADDE 14 — Dahiliye encümeninin 14 üncü maddesi aynen

MADDE 15 — Dahiliye encümeninin 16 ncı maddesi aynen

MADDE 16 — Polis, aşağıda yazılı hallerde silâh kullanmağa salâhiyetlidir:

A) Nefsini müdafaa etmek, ,

B) Başkasının ırz ve canına vukubulan ve başka suretle meni mümkün olmayan bir taarruzu savmak için, ,

C) Ağır cezayı müstelzim bir suçtan maznun olarak yakalanıp nezaret altında bulunan veya her hangi bir suçtan mahkûm ve mevkuf olupta tutulması veya nakil ve sevki polise emir ve tevdi olunan şahısların kaçmaları veya bu maksatla polise taarruzları halinde yapılacak ihtarlara itaat edilmemiş ve kağmaya ve taarruza mâni olmak için başka çare bulunmamışsa,

D) Muhafazasına memur olduğu mevki veya elindeki silâha yahut kendisine verilmiş veya

teslim edilmiş olan karakolhane ile şahıslara karşı vukubulacak taarruzu başka suretle defe imkân olmamışsa,

E) Ağır cezayı müstelzim ve meşhut cürüm halinde bulunan suçlarda suçlunun saklı olduğu yerin arandığı sırada o yerden şüpheli bir şahıs çıkarak kaçtığı ve dur emrine kulak asmadığı görülerek başka suretle ele geçirilmesine imkân bulunmamışsa,

F) Ağır hapsi müstelzim bir suçtan dolayı maznun veya mahkûm olupta zabıtaca aramakta olan bir şahsın yakalanmasına teşebbüs edildiği sırada kaçır ve dur emrine de kulak asmayarak başka türlü ele geçirilmesi kabil olmazsa,

J) Vazife esnasında polise tecavüze veya karşı koymağa elverişli aletlerin ve silâhların teslimi emredildiği halde emrin derhal yerine getirilmeyerek karşı gelinmesi veya teslim edilmiş silâh ve aletleri zorla tekrar alınmasına kalkışılmışsa,

H) Polisin vazifesini yapmasına yalnız veya toplu olarak filî mukavemette bulunmuş veya taarruzla mümanaat edilmişse,

İ) Devlet nüfus ve icraatına silâhlı olarak karşı gelinmişse.

MADDE 17 — Polisin:

A) Kanun ve usul dairesinde verdiği emre itaatsizlik ve ittihaz eylediği tedbirlere riayet-sizlik edenler,

B) Vazife yaparken polise mukavemette bulunan veya vazifesinden alıkoymak maksadile polise zorla karşı koyan ve yakalanmadıkları takdirde hareketlerinde devam etmeleri melhuz bulunan şahıslar.

Karakola götürülüp haklarında tanzim olunacak evrakla beraber yirmi dört saat içinde adliyeye verilirler.

MADDE 18 — Fevkalâde hallerde ve Devletin emniyet ve selâmetini ve ictimai nizamı tehdit ve ihlâl kabiliyetini haiz vaziyetlerde bu hal ve vaziyetleri ihdas edeceklerinde veya devamına müessir olacaklarına şüphe edilenleri sebep ortadan kalkıncaya kadar polis, nezaret al-

tına alabilir ve umumî ve hususî nakil vasıtalarına vaziyet edebilir.

Bu hal ve vaziyetin ve devamının takdiri en büyük mülkiye âmirine aittir.

MADDE 19 — Polis, sokak, meydan ve umum mahsus yerlerde intizamı temin ve seyrüsefer talimatnamesindeki vasıflara uygun olmayan nakil vasıtalarını işlemekten ve bu vasıtaları serhoş olarak veya seyrüseferin intizam ve selâmetini bozacak surette idare edenleri çalışmaktan meneder.

MADDE 20 — Polis, aşağıda yazılı hallerde evlere girebilir:

A) İstimdat veya yangın, su baskını ve boğulma gibi büyük tehlikelerin haber verilmesi, veya görülmesi halinde,

B) Ağır cezayı müstelzim bir suçun işlenmesine veya yapılmakta devam olunmasına mâni olmak için.

MADDE 21 — Bu kanunda yazılı vazife ve salâhiyetlerin yapılması ve kullanılması için en büyük mülkiye âmirlerinin vereceği emirleri Dahiliye vekili resen verebilir.

MADDE 22 — Umumî ve hususî kanunlarla polise verilen ve bu kanunda yazılı bulunmayan vazife ve salâhiyetlerin hükümleri bakidir.

MADDE 23 — Mahsus zabıta teşkilâtı olan işlerde bu teşkilâta mensup memur bulunmadığı yerlerde polis, bunlara ait inzıbatî muameleleri yapmağa salâhiyetlidir.

MADDE 24 — Polis teşkilâtı olmayan yerlerde vilâyet ve kaza jandarma kumandanları bu kanunda yazılı vazifeleri yaparlar ve salâhiyetleri kullanırlar.

MADDE 25 — Bu kanunun tatbik suretini gösterir bir nizamname yapılacaktır.

MADDE 26 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

MADDE 27 — Bu kanunun hükümlerini yürütmeğe İcra Vekilleri Heyeti memurdur.